

Toelichting APV artikel 2:47 Tegengaan onveilig, niet leefbaar en malafide ondernemersklimaat

Algemeen

De aanpak van ondermijning is één van de prioriteiten op het gebied van veiligheid. De aanpak van georganiseerde ondermijnende criminaliteit is in het Integraal Veiligheidsplan (IVP) Utrecht 2013–2014, het IVP Utrecht 2015–2018 opgenomen en ook in het IVP Utrecht 2019–2022 is de aanpak van ondermijning weer als één van de prioriteiten opgenomen. Productie en handel in drugs, witwassen, fraude, illegaal gokken en uitbuiting zijn voorbeelden van criminele activiteiten die de samenleving kunnen ondermijnen.

De aanpak van ondermijning is een bijzonder lastige taak. De verwevenheid van boven- en onderwereld, alsmede de verhulling van de criminaliteit, bemoeilijken de bestrijding daarvan. Hoewel deze vormen van criminaliteit niet altijd zichtbaar zijn, tasten ze niet alleen de formele rechtsstaat én het vertrouwen van onze burgers in die rechtsstaat aan, maar ook de informele basis van onze samenleving (fatsoenlijke verhoudingen, normen en waarden). Ze bedreigen niet alleen de legale lokale economie maar zorgen ook voor een onveilig, niet leefbaar woon- en ondernemersklimaat of houden dit in stand. Zowel de feitelijke veiligheid als de veiligheidsbeleving wordt beïnvloed.

Het risico bestaat dat malafide ondernemers zich vestigen in sectoren waar het toezicht van de overheid beperkter is, bijvoorbeeld in vergunningsvrije sectoren. Ondernemingen die gefinancierd zijn met criminele winsten (witwassen) of fungeren als dekmantel om criminele activiteiten te kunnen ontplooiën schaden de sector door oneerlijke concurrentie en aantasting van het imago. Om het vestigingsklimaat voor ondernemers te verbeteren en ondermijning aan te pakken, is er sprake van een meervoudige integrale aanpak. Dit betreft een aanpak waar zowel wordt ingezet op het terugdringen van ondermijning onder meer door de inzet van bestuursrechtelijke, privaatrechtelijke, fiscale en/of strafrechtelijke instrumenten en maatregelen en op het weerbaarder maken van de overheid en samenleving waarbij het creëren en/of vergroten van bewustwording en meldingsbereidheid van belang blijken.

De mogelijkheid tot het instellen van een vergunningplicht voor ondernemers is één van de barrières die kan worden opgeworpen om malafide ondernemerschap te voorkomen dan wel tegen te gaan. De gemeente kan controle uitoefenen op de naleving van de gestelde voorwaarden en handhaven bij overtreding. Ook kan bij de aanvraag voor een vergunning de Wet bevordering integriteitsbeoordelingen door het openbaar bestuur (Wet Bibob) worden toegepast.

Van de mogelijkheid om een vergunningplicht te introduceren gaat bovendien een preventieve werking uit. Het draagt bij aan het aantrekken van bonafide ondernemers en het weren van malafide ondernemers. Pandeigenaren worden gestimuleerd hun verantwoordelijkheid te nemen om bonafide ondernemers in hun panden te vestigen. Zo draagt het artikel niet alleen bij aan het terugdringen van ondermijning, maar ook aan het vergroten van de bewustwording en weerbaarheid van de maatschappij. Het is een manier om positieve en welwillende krachten te mobiliseren.

Het artikel is gericht op het stimuleren van een gezond ondernemingsklimaat. Het geeft de burgemeester de bevoegdheid om via een aanwijzing een vergunningplicht te introduceren voor gebouwen, gebieden of bedrijfsmatige activiteiten om een onveilig, niet leefbaar en malafide ondernemingsklimaat tegen te gaan. Op grond van de autonome verordenende bevoegdheid is de gemeenteraad bevoegd om openbare belangen zoals een veilig, leefbaar en bonafide ondernemersklimaat te reguleren met een vergunningplicht. Het betreft hier geen vergunning in het belang van economische ordening, maar primair in het belang van openbare orde en veiligheid. Om die reden is de bevoegdheid belegd bij de burgemeester.

Eerste lid

Voor de definitie van het begrip exploitant is aansluiting gezocht bij het begrip leidinggevende in artikel 1 van de Drank- en Horecawet. De vergunning wordt verleend aan de exploitant. Hiermee wordt de ondernemer bedoeld. Hieruit vloeit voort dat de exploitant altijd ingeschreven moet zijn in het Handelsregister van de Kamer van Koophandel. Dit geldt ook voor stichtingen en verenigingen. Het kan voorkomen dat meerdere personen als exploitant moeten worden aangemerkt (bijvoorbeeld bij een vennootschap onder firma). Een gevolmachtigde kan eveneens als exploitant worden aangemerkt. De exploitant is altijd verantwoordelijk voor de gang van zaken in en om het bedrijf. Het 'voor rekening en risico' heeft betrekking op de natuurlijke perso(o)n(en) of op de rechtspersoon. Het bestuur van een rechtspersoon kan zelf ook een rechtspersoon zijn, maar gelet op de (persoonlijke) eisen die worden gesteld aan de exploitant dient er uiteindelijk altijd sprake te zijn van een natuurlijke persoon (of meerdere natuurlijke personen) die kan (kunnen) worden beschouwd als exploitant in de zin van de APV – al dan niet als vertegenwoordiger(s) van die rechtspersoon. De dagelijkse leiding in het bedrijf kan in plaats van bij de exploitant zelf, bij één of meerdere beheerder(s) rusten. In het kader van de vergunningverlening wordt dan ook gewerkt met een beheerderslijst. Deze lijst maakt deel uit van de vergunning en wordt hierbij als aanhangsel opgenomen.

Onderdeel c

Voor het begrip bedrijf wordt aangesloten bij het algemeen spraakgebruik. Het betreft hier voor het publiek toegankelijk bedrijven (bijvoorbeeld winkels, dienstverlenende bedrijven e.d.).

Het begrip 'bedrijfsmatig' moet worden vastgesteld aan de hand van de feitelijke situatie. Daarbij zal bijvoorbeeld worden gekeken naar de vraag of er personen werkzaam zijn, er reclame wordt gemaakt voor de werkzaamheden, er sprake is van een KvK-inschrijving en of er bijvoorbeeld derden betrokken zijn bij de activiteiten. Deze opsomming is niet uitputtend bedoeld. In het algemeen zal het zo zijn dat wanneer iemand werkzaamheden uitvoert en deelneemt aan het economisch verkeer om daar voordeel uit te halen er sprake is van een bedrijfsmatige uitoefening.

Van het begrip 'bedrijven' worden bedrijven en inrichtingen uitgezonderd die al aan strenge eisen moeten voldoen, bijvoorbeeld omdat zij al vallen onder een soortgelijke (gemeentelijke) exploitatievergunningplicht. In het kader van het streven naar lastenverlichting is het niet wenselijk dat deze bedrijven en inrichtingen voor hun exploitatie meerdere aanvragen moeten indienen, waarbij aan vergelijkbare eisen wordt getoetst. Ook woningen vallen buiten het bereik van dit artikel, mits de woning daadwerkelijk als woning in gebruik is. De genoemde uitzonderingen zijn limitatief. Horecabedrijven die van de exploitatievergunningplicht op grond van de Horecaverordening zijn uitgezonderd, vallen wel onder dit artikel en kunnen gedurende de duur van het aanwijzingsbesluit een vergunningplicht opgelegd krijgen, omdat zij in een aangewezen pand of gebied zijn gevestigd of tot een aangewezen branche behoren.

Tweede lid

De systematiek van dit artikel gaat uit van een pand-, gebieds- of branchegerichte aanpak. Hiermee kan maatwerk in de stad geleverd worden. De burgemeester kan met een aanwijzingsbesluit gedurende een bepaalde duur nieuwe en reeds gevestigde ondernemers onderwerpen aan een systeem van verplichte vergunningen. Een dergelijk besluit is een ingrijpende maatregel voor reeds gevestigde ondernemers. Bij de voorbereiding van het aanwijzingsbesluit dient hiermee rekening gehouden te worden. Voor gevestigde ondernemers moet voorafgaand aan inwerkingtreding van het aanwijzingsbesluit duidelijk zijn dat een vergunningsplicht in aantocht is, welke bedrijfsmatige activiteit(en) het betreft en wanneer het aanwijzingsbesluit in werking zal treden. In het aanwijzingsbesluit zelf zal de afweging over de termijn van inwerkingtreding ook aan de orde moeten komen. Als het aanwijzingsbesluit eenmaal van kracht is, wordt voor de gevestigde ondernemers een

overgangstermijn van drie maanden gehanteerd waarbinnen zij tot aanvraag van de vergunning moeten overgaan (zie de toelichting bij lid 15). Voor nieuwe ondernemers geldt dat zij moeten beschikken over een geldende vergunning op het moment dat zij met de exploitatie beginnen.

De noodzaak van een aanwijzing en de duur van de aanwijzing worden zorgvuldig gemotiveerd. De uitgangspunten van proportionaliteit en subsidiariteit gelden. Bij een gebiedsgewijze aanpak wordt de noodzaak van de aanwijzing mede bezien in samenhang met de andere maatregelen in het gebied.

Ultimum remedium

Een aanwijzingsbesluit wordt niet lichtvaardig genomen. Het is een ultimum remedium dat ingezet kan worden als andere (minder zware) maatregelen geen soelaas (kunnen) bieden. In beginsel zal het volgende stappenplan gevolgd worden.

Stappenplan

Allereerst zal er sprake moeten zijn van meerdere meldingen, klachten of signalen van malafide ondernemerschap. Een signaal kan ook het uitblijven van meldingen zijn, bijvoorbeeld omdat potentiële melders aangeven niet te durven melden uit angst voor represailles. De signalen kunnen afkomstig zijn van verschillende bronnen: politie, handhavers, toezichthouders, omwonenden, andere ondernemers, branchevereniging, ondernemersvereniging, en dergelijke. In een bestuurlijke rapportage van de politie worden die signalen onderbouwd met concrete gegevens, bijvoorbeeld cijfermatig.

Ondernemers of pandeigenaren – al dan niet vertegenwoordigd door een branche-, ondernemers- of andere vereniging – zullen, indien en voor zover mogelijk, worden betrokken bij het proces. Zo kunnen zij bijvoorbeeld gepolst worden of de beelden die uit de signalen naar voren komen herkenbaar zijn, of en zo ja welke mogelijkheden zij zelf kunnen en willen inzetten om de situatie te verbeteren, welke alternatieven volgens hen ook effectief zouden kunnen zijn en – als het komt tot een vergunningplicht – welke voorschriften aan de vergunning verbonden zouden kunnen worden om het gewenste effect te bereiken.

Bij de bestuurlijke afweging om wel of niet over te gaan tot het opstellen van een projectplan voor een aanwijzingsbesluit zal bovenstaande een rol spelen. Daarnaast zullen vragen beantwoord moeten worden zoals:

- bestaat er al een effectieve aanpak waarbij aangesloten kan worden,
- zijn er andere maatregelen die soelaas kunnen bieden en eerst ingezet kunnen worden,
- welke andere maatregelen kunnen flankerend werken (bijvoorbeeld het opknappen van leegstaande panden, herinrichting van de openbare ruimte)?

Gelet op het ultimum remedium karakter van het instrument zal aan andere maatregelen de voorkeur worden gegeven als verwacht wordt dat daarmee de situatie ten goede kan keren. Die andere maatregelen worden dan eerst toegepast. Dit kunnen ook maatregelen van andere partijen dan de gemeente zijn, zoals bijvoorbeeld van de ondernemers, de branchevereniging, politie, pandeigenaren, en dergelijke. Pas als die onvoldoende duurzame verbetering opleveren, kan overgegaan worden tot een vergunningplicht middels een aanwijzingsbesluit.

Als uit de bestuurlijke afweging, waarbij de burgemeester overigens ook de driehoekspartners raadpleegt, volgt dat een aanwijzingsbesluit nodig is, wordt een projectplan opgesteld. In dat projectplan worden de volgende zaken meegenomen:

- financiële dekking (onder ander voor capaciteit);
- een concept aanwijzingsbesluit;

- een communicatieplan met daarin aandacht voor informeren, voorlichten en creëren van draagvlak bij ondernemers en andere belanghebbenden en informeren van de raad zodat raadsleden indien gewenst bij informatie- of voorlichtingsbijeenkomsten kunnen aanschuiven;
- eventuele ondersteuning van ondernemers bij bijvoorbeeld invullen aanvraagformulieren;
- eventuele inzet van andere/flankerende maatregelen;
- bij de aanwijzing van een gebied (al dan niet in combinatie met een branche): de integrale aanpak waarvan dit een onderdeel vormt;
- tijdspad;
- wijze waarop de raad vooraf op de hoogte wordt gesteld van een aanwijzing van een gebied al dan niet in combinatie met een branche, waarbij naar optimale transparantie wordt gestreefd zonder afbreuk te doen aan de bevoegdheid van de burgemeester.

De raad ontvangt in ieder geval jaarlijks een voortgangsbericht over de inzet van het instrument, maar kan tussentijds ook over de voortgang van een specifiek aanwijzingsbesluit, een evaluatie of de uitkomst van een juridische procedure worden geïnformeerd. Bij een aanwijzingsbesluit (en bij een verlenging hiervan) wordt een maximale termijn van 3 jaar gehanteerd waarbij verlenging van deze termijn alleen aan de orde is als uit een zorgvuldige evaluatie blijkt dat de aanwijzing nodig is. De gemeenteraad wordt hierbij – voordat het besluit wordt genomen om de aanwijzing te verlengen – geïnformeerd en in de gelegenheid gesteld om haar zienswijze over de resultaten van de evaluatie te delen.

Indicatoren

Een aanwijzingsbesluit kan aan de orde zijn voor een:

- **pand** als:
 - o er sprake is van een lage score van de buurt of de wijk op de veiligheidsindex, al dan niet in combinatie met overlastmeldingen;
 - o het pand herhaaldelijk is beïnvloed is vanwege criminele activiteiten (bijvoorbeeld wegens underground banking, illegaal gokken, heling en dergelijke);
 - o eerder getroffen maatregelen zoals een bestuurlijke waarschuwing of een sluiting onvoldoende bleken.
- **gebied** als er sprake is van:
 - o een lage score van de buurt of de wijk op de veiligheidsindex, al dan niet in combinatie met overlastmeldingen;
 - o een cumulatie van panden zoals hierboven genoemd met uiteenlopende bedrijfsmatige activiteiten;
 - o er sprake is van oververtegenwoordiging van een bepaalde branche waarvoor geen bestaansrecht is.
- **branche** als:
 - o uit landelijk criminaliteitsonderzoek blijkt dat de branche kwetsbaar is;
 - o uit politie-onderzoek is gebleken dat een branche een ernstig gevaar in zich heeft voor ondermijnende criminaliteit;
 - o er sprake is van oververtegenwoordiging van een bepaalde branche waarvoor geen bestaansrecht is;
 - o er sprake is van criminaliteit binnen de branche (in een bepaald gebied).

Bovengenoemde indicatoren spelen ook een rol om te kunnen bepalen of een aanwijzingsbesluit (en de daarmee gepaard gaande vergunningplicht) nog langer noodzakelijk is.

Pandgebonden vergunningplicht

De vergunningplicht kan op pandniveau worden ingezet door deze van toepassing te verklaren op een pand, bijvoorbeeld nadat zich concrete incidenten (zoals strafbare feiten) hebben voorgedaan, na een eerdere sluiting of wanneer (bijvoorbeeld door de wijze van exploitatie in dat pand) de leefbaarheid of

openbare orde onder druk staat of nadelig wordt beïnvloedt. Zo kunnen o.a. klachten of meldingen aanwijzingen zijn dat de leefbaarheid of openbare orde en veiligheid onder druk staat of dat hiertoe ernstige vrees bestaat, maar ook het feit dat een pand (herhaaldelijk) wordt gebruikt door ondernemers of bedrijven die zich elders niet kunnen of mogen vestigen (bijvoorbeeld omdat zij elders niet in aanmerking komen voor een vergunning). Ook als strafbare feiten in een pand worden geconstateerd en de pandeigenaar hiertegen geen stappen onderneemt of niet meewerkt aan het voorkomen of bestrijden hiervan biedt een pandsgewijze vergunningplicht soelaas. Hiermee kan maatwerk worden geboden, en worden andere ondernemers, voor zover dat niet nodig is, niet in de aanwijzing betrokken. Een aanwijzing die specifiek op een bepaald pand is gericht, kan dan juist proportioneel en gerechtvaardigd zijn.

Gebieds- of branchegerichte vergunningplicht

Indien sprake is van een (ernstige) structurele problematiek in een bepaalde branche of gebied kan op grond van dit artikel een vergunningplicht voor een branche of een gebied worden ingevoerd.

Een aanwijzing van een bepaalde branche kan op een bepaald gebied of pand betrekking hebben, maar het gebied waarvoor een bepaalde branche wordt aangewezen, kan ook de gehele gemeente beslaan. Bij aanwijzing van een branche wordt gemotiveerd waarom de bedrijfsmatige activiteiten met het oog op de openbare orde en veiligheid gereguleerd moeten worden.

Tot slot kunnen (op voorhand) gebieden aangewezen worden. Bij een dergelijke aanwijzing geldt voor gevestigde en nieuwe ondernemers in die gebieden een vergunningplicht. Dit is gerechtvaardigd, omdat de aanwijzing alleen plaatsvindt bij gebieden waar de leefbaarheidsproblemen het grootst zijn en de openbare orde en veiligheid onder druk staat. Het belang van de verbetering van de situatie in het gehele gebied kan een dergelijke aanwijzing rechtvaardigen. Bovendien kan aanwijzing van een gebied voorkomen dat het probleem zich onmiddellijk naar een naastgelegen pand verplaatst. Een dergelijke aanwijzing zal deel uitmaken van een bredere aanpak.

De burgemeester wijst een pand, gebied of bedrijfsmatige activiteit aan als in dat gebied dan wel door de wijze van exploitatie van het pand of door de bedrijfsmatige activiteiten de leefbaarheid of openbare orde en veiligheid onder druk staat of hiertoe ernstige vrees bestaat. Een aanwijzing kan dus ook preventief worden gegeven voor een pand, branche of gebied waar extra aandacht nodig is bijvoorbeeld om de leefbaarheid of openbare orde en veiligheid ten goede te keren.

Derde lid

In het derde lid is het verbod opgenomen om zonder vergunning een bedrijf te exploiteren of te wijzigen in een aangewezen gebouw of gebied voor door de burgemeester benoemde bedrijfsmatige activiteiten. In het aanwijzingsbesluit worden de bedrijfsmatige activiteiten genoemd waar de aanwijzing betrekking op heeft. Dat kunnen ook alle bedrijfsmatige activiteiten in dat gebouw of in dat gebied zijn, zoals detailhandel. De burgemeester kan ook gemeentebreed een branche aanwijzen. Dan geldt de vergunningplicht voor die activiteiten die behoren tot die branche.

Een vergunning is vereist, ook als het gaat om een wijziging. Zo zal onder andere een nieuwe vergunning aangevraagd moeten worden als de bedrijfsmatige activiteit verandert, de ondernemingsvorm wijzigt of als er sprake is van een nieuwe ondernemer of bestuurder. Zie ook de toelichting bij het twaalfde lid.

Vierde en negende lid

De algemene intrekings- en weigeringsgronden staan vermeld in de artikelen 1:6 en 1:8 van deze verordening. In lid vier en lid acht staan de specifieke weigerings- en intrekingsgronden vermeld. Toezicht op en handhaving van de vergunningplicht is mogelijk door intrekking van een verstrekte vergunning of door sluiting van het bedrijf. Aan een vergunning kunnen voorschriften en beperkingen

worden verbonden op grond van artikel 1:4. Belanghebbenden kunnen tegen een beschikking bezwaar maken en een voorlopige voorziening bij de rechter vragen. Het maken van bezwaar heeft geen schorsende werking. Dit betekent dat de burgemeester direct tot handhaving kan overgaan. Als bezwaar is gemaakt en een verzoek om voorlopige voorziening is gedaan, zal in beginsel de uitspraak op het verzoek om voorlopige voorziening worden afgewacht voordat tot handhaving wordt overgegaan. Dit is anders als handhaving naar het oordeel van de burgemeester geen uitstel kan leiden, bijv. vanwege de ernst van de situatie.

Voorkomen strafbare feiten

Een vergunning kan geweigerd worden in het belang van het voorkomen van strafbare feiten. Dit kan bijvoorbeeld een rol spelen als er sprake is van eerdere (herhaaldelijke) malafide exploitatie op een bepaalde locatie en dit bijvoorbeeld heeft geleid tot een bestuurlijke maatregel, zoals een sluiting. De vergunningplicht kan dan worden geïntroduceerd om te voorkomen dat er weer op malafide wijze geëxploiteerd wordt en opnieuw gesloten zou moeten worden. Het doel van de vergunningplicht is immers niet om bedrijven te sluiten, maar juist om bonafide ondernemerschap aan te trekken en te stimuleren en malafide ondernemerschap te weren.

Deze weigeringsgrond is ook van belang in het kader van de Wet Bibob.

Leefbaarheid

Behalve de mogelijkheid om de vergunning te weigeren, in te trekken of te wijzigen in het belang van de openbare orde en veiligheid is dit ook mogelijk in het belang van de leefbaarheid. Hiermee wordt het woon- en leefklimaat bedoeld, waartoe ook het ondernemersklimaat behoort. Het belang van de leefbaarheid sluit aan bij de vaak onzichtbare, maar toch ontwrichtende effecten van ondermijnende activiteiten op de samenleving. Zo kan het zijn dat bedrijven die als dekmantel fungeren voor criminele activiteiten niet direct voor zichtbare of concrete openbare orde problemen zorgen, terwijl hun aanwezigheid wel een negatieve invloed heeft op de leefbaarheid in de buurt, wijk of omgeving. Die negatieve invloed wordt dan merkbaar als bonafide bedrijven wegtrekken of zich daar niet meer willen vestigen, het aantal malafide ondernemingen toeneemt, bewoners verhuizen zodra zij de kans krijgen, en dergelijke.

Het hierboven omschreven criterium 'Leefbaarheid' kan nooit een criterium op zich zijn.

Levensgedrag

Voor de reikwijdte van het begrip 'niet in enig opzicht van slecht levensgedrag' wordt aangesloten bij de Drank- en Horecawet, de Horecaverordening en de jurisprudentie hierover. Deze reikwijdte wordt – met betrekking tot dit artikel – begrensd door de mate van relevantie met de ontplooiende of te ontplooiende bedrijfsmatige activiteit. Dit betekent dat bij de beoordeling van levensgedrag een gedraging, die op zichzelf beschouwd zou kunnen getuigen van 'slecht levensgedrag', meeweegt, als die gedraging ook in relatie tot of relevant is voor het bedrijf of de exploitatie van het bedrijf (samenhangcriterium).

De persoon van de exploitant en beheerder is van belang voor de wijze van exploitatie van het bedrijf. Om die reden mag deze niet van slecht levensgedrag zijn. Gedragingen die in ieder geval meegenomen worden in de beoordeling van het levensgedrag zijn: betrokkenheid bij geweldsdelicten, witwaspraktijken, drugsdelicten (zoals productie, transport of handel), mensenhandel, uitbuiting, verduistering, illegale prostitutie, fraude, illegaal gokken, faciliteren criminaliteit, wapendelicten (zoals illegaal wapenbezit, –transport of –handel), heling. Ook eerdere weigering van een vergunning vanwege levensgedrag of andere bestuurlijke maatregelen waarbij sprake is van verwijtbaarheid zullen worden betrokken bij de beoordeling ten aanzien van het levensgedrag. In eerste instantie worden in de beoordeling omtrent het levensgedrag gedragingen en veroordelingen meegenomen die in een periode van vijf jaar voorafgaand aan het besluit op een aanvraag om vergunning hebben

plaatsgevonden. Gedragingen en veroordelingen buiten deze periode worden slechts in de beoordeling betrokken als de hoeveelheid en/of de aard daartoe aanleiding geven. Dit om te voorkomen dat iemand eindeloos wordt achtervolgd door in het verleden gemaakte fouten.

Het niet nakomen van de verplichtingen uit dit artikel of de vergunningsvoorschriften kan reden zijn om de vergunning in te trekken. Sub d in lid 4 en sub g in lid 9 is opgenomen om constructies van schijnbeheer tegen te kunnen gaan indien de praktijk niet in overeenstemming is met de situatie zoals op de aanvraag, respectievelijk vergunning is vermeld. Dit geldt ook voor situaties waarin sprake is van wijziging van beheerder(s). Om de beheerderslijst actueel te houden, moeten wijzigingen bij de burgemeester worden gemeld. Dit geldt in het bijzonder voor nieuwe beheerders van wie getoetst moet worden of zij aan de eisen voldoen voordat zij op (het aanhangsel bij) de vergunning kunnen worden bijgeschreven. Zijn beheerders niet aangemeld, dan kan dit reden zijn om de vergunning te weigeren of in te trekken. In het uiterste geval kan dit leiden tot sluiting. Als het bij de wijziging van beheerder(s) om de exploitant zelf gaat (hij is op grond van het eerste lid ook beheerder), dan is ook lid 12 van toepassing en vervalde de vergunning.

Naast deze redenen om een vergunning te weigeren, dan wel in te trekken of hieraan voorschriften te verbinden is dit ook mogelijk op grond van de Wet bevordering integriteitsbeoordelingen door het openbaar bestuur (art. 3 jo. art. 7 Wet Bibob). Het Bureau Bibob kan om een advies worden gevraagd (art. 9 Wet Bibob).

Vijfde lid

Overeenkomstig de horecaverordening 2018 en hoofdstuk 3 'Seksinrichtingen' van de APV geldt strijdigheid met een planologische regel als imperatieve weigeringsgrond. Het kan voorkomen dat uit beoordeling van de vergunningsaanvraag blijkt dat geen van de gronden uit het vierde lid zich verzetten tegen vergunningverlening, terwijl het geldende bestemmingsplan (of daarmee gelijk te stellen regelingen zoals een beheersverordening) vestiging van het bedrijf ter plaatse niet toestaat. Het is dan moeilijk uit te leggen dat de vergunning moet worden verleend maar dat daarvan geen gebruik kan worden gemaakt. Daarom is deze weigeringsgrond expliciet opgenomen.

Zesde lid

Om een aanvraag om vergunning te kunnen beoordelen is het van belang dat de aanvrager de nodige gegevens en bescheiden verschaft (zie ook de artikelen 4:2 tot en met 4:5 van de Algemene wet bestuursrecht). Gegevens met betrekking tot de exploitant en beheerder zijn onder andere relevant in verband met de eisen die ten aanzien van deze personen worden gesteld, het feit dat de vergunning persoonsgebonden is en niet verleend kan worden aan personen die niet voldoen aan de verblijfsrechtelijke toets zoals vereist op grond van de Vreemdelingenwet 2000 en de Wet arbeid vreemdelingen.

Achtste lid

Indien de burgemeester het voor de beoordeling van de aanvraag nodig acht kan hij vragen om aanvullende bescheiden en gegevens te overleggen. Hierbij kan gedacht worden aan een arbeidsovereenkomst als het gaat om beheerder(s), een document waaruit blijkt dat de exploitant gerechtigd is over de ruimte te beschikken waarin het bedrijf is of wordt gevestigd, jaarstukken, accountantsverklaring en dergelijke.

Tiende lid

Deze bepaling spreekt voor zich. Uiteraard kan de sluiting door de burgemeester worden opgeheven indien later bekend geworden feiten en omstandigheden hiertoe aanleiding geven.

Elfde lid

Er kunnen omstandigheden zijn waaronder het noodzakelijk is het gesloten bedrijf te betreden. Bijvoorbeeld om noodzakelijke reparaties te verrichten. In dat geval kan de burgemeester na een verzoek daartoe schriftelijke toestemming verlenen.

Twaalfde lid

Sub a.

De vergunning is persoonsgebonden en daarom niet overdraagbaar. Het feit dat de exploitatie is beëindigd of overgedragen kan onder andere blijken uit gegevens van de Kamer van Koophandel of het feit dat de op de vergunning vermelde exploitant of beheerder niet aanwezig is.

Dertiende lid

Het verbod geopend zijn voor publiek zonder dat exploitant of beheerder aanwezig is, vloeit logisch voort uit de verantwoordelijkheden van de exploitant of de beheerder.

Veertiende lid

Exploitant en beheerder dienen toezicht te houden op hetgeen zich in en om het bedrijf afspeelt. De exploitant is te allen tijde verantwoordelijk (zie ook de algemene toelichting).

Vijftiende lid

De vergunningplicht op grond van het aanwijzingsbesluit en het verbod om zonder vergunning bedrijfsmatige activiteiten te verrichten, geldt voor nieuwe exploitanten onmiddellijk na inwerkingtreding van het aanwijzingsbesluit. Exploitanten kunnen dus niet de inwerkingtreding van het verbod rekken door op een locatie waar zij al actief zijn, over te stappen op een andere bedrijfsmatige activiteit die ook onder de aanwijzing valt. Zij kunnen de inwerkingtreding van het verbod ook niet rekken door naar een locatie verderop in het aangewezen gebied uit te wijken. Zij worden dan aangemerkt als nieuwe exploitanten en dienen over een vergunning te beschikken.

Voor gevestigde exploitanten geldt dat zij drie maanden de tijd krijgen om een vergunning aan te vragen. Lukt dat niet tijdig, dan handelen zij in strijd met het verbod. Wordt de aanvraag om een vergunning geweigerd of wordt een eventueel reeds verleende vergunning ingetrokken, dan handelen zij vanaf dat moment in strijd met het verbod. De burgemeester kan dan met onmiddellijke ingang tot handhaving van het verbod overgaan (zie ook hetgeen hierover is toegelicht bij de weigerings- en intrekkinggronden: vierde en zevende lid).

Voor zover de Dienstenrichtlijn van toepassing is op het vergunningstelsel en de voorwaarden, geldt dat met name gelet op de openbare orde en veiligheid er een dwingende reden van algemeen belang is en de gestelde eisen ook evenredig (geschikt en noodzakelijk) zijn, zodat het stelsel en de voorwaarden gerechtvaardigd zijn.

Zestiende lid

De openbare orde en veiligheid vormt een reden om van een *lex silencio positivo* af te zien. Vanwege het belang waarvoor de vergunningplicht in het leven wordt geroepen (de leefbaarheid, openbare orde en veiligheid) is het onwenselijk als een vergunning zou ontstaan door enkel tijdsverloop. Dit betekent niet dat een beslissing op een aanvraag oneindig uitgesteld kan worden. Voor aanvragen om vergunning geldt de beslistermijn van artikel 1:2 van deze verordening. Die beslistermijn kan opgeschort worden als de Wet Bibob wordt toegepast en een advies bij het Landelijk Bureau Bibob wordt gevraagd. De beslistermijn wordt ook opgeschort als de aanvraag niet compleet is. De aanvrager krijgt dan de gelegenheid om dit aan te vullen.